

In het jaarboek onderwijs in cijfers van het CBS is zichtbaar dat de toename van het aantal leerlingen in het speciaal onderwijs met name door de toename in het voortgezet onderwijs komt en met name door de toename in het aantal jongens met een ontwikkelingsstoornis. Er zijn 14 duizend kinderen in het voortgezet onderwijs zeer moeilijk opvoedbaar en deze categorie is de afgelopen jaren het sterkst gestegen. Het lijkt erop dat de minister dit specifieke probleem in bekostiging afwentelt op alle leerlingen met een handicap in plaats de oorzaken van de toename zeer moeilijk opvoedbare leerlingen op voortgezet onderwijs te onderzoeken en bijvoorbeeld door betere preventie weg te nemen.

Het is in de onderbouwing dan ook tendentiekus om te spreken over de toegenomen behoefte om kinderen een label te geven "ADHD, autisme" ipv de moeilijkheid om puberende kinderen in steeds grotere "leerfabrieken" in het gareel te houden onder ogen te zien.

In de onderbouwing wordt er ook vanuit gegaan dat in de toekomst het % extra zorg niet per regio zou moeten verschillen. Dit is natuurlijk een verkeerde aanname. Bepaalde erfelijke aandoeningen (doofheid, autisme) komen in bepaalde regio's waar veel doven wonen (den haag, groningen) of veel mensen met aanleg voor autisme/asperger wonen (eindhoven) nu eenmaal vaker voor. Daarnaast is het qua opvoedingsproblematiek voor de hand liggend dat grote arme steden meer problemen zullen ondervinden.

Mijn zoon is doof, heeft een Cochleair Implantsaat en volgt cluster 2 onderwijs op een speciale basisschool (De Voorde) en heeft daar zeer veel baat bij. Wij hopen dat hij op den duur weer in het regulier onderwijs zou kunnen meedoen, maar zijn ervan overtuigd dat daarvoor zeker in eerste instantie ambulante begeleiding voor nodig zal zijn. Juist in deze post wordt voor cluster 2 zwaar gesneden. Dit zal betekenen dat mijn zoon waarschijnlijk langer op het speciaal onderwijs zal verblijven, omdat zonder ambulante begeleiding de reguliere school niet de competenties kan en zal ontwikkelen om goed met deze handicap om te gaan. Volgens mij is dat een tegengesteld effect aan de beoogde doelstelling van samen naar school.

In het wetsvoorstel zie ik niet staan of de mogelijkheid voor cluster 2 kinderen om al op 3 of zelfs 2,5 jarige leeftijd naar school te gaan blijft bestaan. Het lijkt mij zeer belangrijk deze mogelijkheid te handhaven. Mijn zoon heeft daar veel baat bij gehad. Wellicht zou dit ook voor ESM kinderen ingesteld kunnen worden, omdat juist in de taalgevoelige leeftijd van 2 tot 8 jaar kinderen zeer veel baat hebben van de specifieke expertise op cluster 2 scholen.

Het cluster 2 is een klein cluster en heeft in de loop der jaren zeer veel specifieke expertise opgebouwd om te zorgen dat kinderen hun taal en spraakproblemen overwinnen en goed leren praten, lezen en schrijven. Ik ben bang dat door de verwachte verdwijning van 800 arbeidsplaatsen er veel expertise verloren zal gaan, die niet in het regulier onderwijs opgebouwd zal worden.

Algemeen vraag ik me af of hierdoor de kansen van kinderen met een handicap om aan een startkwalificatie voor de arbeidsmarkt te komen niet zal afnemen door deze bezuiniging en we daardoor later zullen zien dat er meer leerlingen werkloos zullen blijven. (En dit voorstel daardoor uiteindelijk geen besparing maar een verhoging van de staatskosten zal zijn).